

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI

Filozofická fakulta

Katedra politologie a evropských studií

David Kaňok

**Analýza volebních výsledků parlamentních voleb
v Singapuru v kontextu specifického politického
systému Singapuru**

Bakalářská diplomová práce

Vedoucí diplomové práce: Doc. PhDr. Tomáš Lebeda Ph.D.

Olomouc 2013

Prohlašuji, že jsem tuto seminární práci vypracoval samostatně na základě uvedených pramenů a literatury.

V Olomouci dne 18. srpna 2013

„What political party helps an opposition to come to power? Why should we not demolish them before they get started? Once they get started, it's more difficult to demolish them.“

– Lee Kuan Yew –

Prime Minister of Singapore 1959–1990

Obsah

Úvod.....	6
1. Teoretická část	9
1.1. Volební systémy.....	9
1.2. Volební systém při volbách do parlamentu.....	11
1.3. Vymezení volebních obvodů.....	15
1.4. Prezident.....	17
1.5. Premiér	19
2. Metody a data.....	20
3. Analytická část.....	22
3.1. Vliv volebních lhůt na politickou pluralitu	22
3.2. Vliv volebního depositu na počet kandidátů.....	24
3.3. Analýza zániku SMC obvodů	28
3.4. Fenomén "zbytečných voleb".....	30
3.5. Nesoutěžené obvody z hlediska velikostního typu obvodu	31
3.6. Měření proporcionality volebních obvodů.....	32
3.7. Proces vymezení volebních obvodů.....	33
3.7.1. Reprezentativnost.....	34
3.7.2. Rovnost volebního hlasu.....	36
3.7.3. Reciprocita a nediskriminace.....	39
Závěr	41
Zkratky.....	43
Seznam tabulek	45
Seznam grafů	46
Zdroje.....	47
Prameny	47
Literatura.....	48

Abstrakt.....	50
Abstract.....	51

Úvod

Republika Singapur vznikla 9. srpna 1965 a od té doby se konalo už jedenáct generálních parlamentních voleb¹. (Nohlen 241) Singapur byl zpočátku rozdělen do jednomandátových volebních obvodů s klasickým volebním systémem prosté většiny, který je pozůstatkem koloniální nadvlády Británie nad ostrovním státem. Parlamentní volby jsou volby prvního řádu a zároveň nejdůležitějšími volbami, které se v Singapuru konají. Parlament je tvořen pouze jednou komorou. Výsledky parlamentních voleb jsou již od prvních voleb roku 1968 až po poslední volby roku 2011 provázeny vítězstvím strany People's Action Party (PAP), která nemusela nikdy vládnout v koalici a dvou-třetinovou zákonodárnou většinu. Několikrát byla dokonce jedinou stranou zastoupenou v parlamentu. Z těchto důvodů je politický systém popisován jako neliberální demokracie s dominantním systémem jedné strany. (Mutalib 2002: 660–661) Někteří politický systém srovnávají například s Japonskem nebo Švédskem a považují Singapur za liberální demokracii s dominantní stranou. (Fetzer 2008: 139)

Postupem času došlo k několika důležitým změnám ve volebním systému. Byly zavedeny vícemandátové volební obvody, ve kterých se volí většina poslaneckých mandátů. Došlo k zavedení přímé volby prezidenta a mnoha dalším změnám. Úpravě se nevyhnul ani politický systém, když byly posíleny pravomoci prezidenta. Ten se stal důležitou postavou a není již jen pouhou ceremoniální hlavou státu s nevelkými pravomocemi. Naopak mu bylo svěřeno právo veta v oblasti nedůležitějších zákonů a Ústavy. Opomenout nelze ani zavedení dvou nových typů poslaneckých mandátů, z nich jeden nemá žádnou přímou spojitost s parlamentními volbami.

Téma jsem si vybral, protože se zajímám o oblast východní a jihovýchodní Asie nejen z hlediska politických a volebních systémů, ale také z hlediska kultury, hospodářství a jazyka států v této oblasti. Kombinace etnického složení populace, strategické polohy, volebního a politického systému činí ze Singapuru jedinečný stát. Jen několik málo zemí se dokázalo ekonomicky pozvednout z kategorie nerozvinutých zemí třetího světa do kategorie nejbohatších a ekonomicky nejvyspělejších zemí světa. Politický systém Singapuru má cenu zkoumat, protože ukazuje cestu ekonomického růstu státu a zároveň politického úspěchu dominantní vládnoucí strany, který by mohly napodobit některé autoritativní země (Vietnam, Čína). (Fetzer 2008: 136)

¹ Navíc se konaly ještě tzv. "by-elections", ve kterých docházelo ke zvolení nových poslanců do volebních obvodů, v nichž došlo k uvolnění mandátu. Těmito volbami se práce nebude zabývat.

Práce je časově vymezena singapurskými parlamentními volbami v letech 1968–2011². Členěna je na tři části. Teoretická část začíná kapitolou volební systémy, ve které popisují rozdělení volebních systémů na základní typologie docenta Lebedy. Kapitola je zaměřena především na popis relativně většinových volebních systémů, jenž jsou používány právě v Singapuru. Ve druhé kapitole je dle Ústavy Republiky Singapur³ a Parliamentary Elections Act (PEA) popsán volební systém do parlamentu. Třetí kapitola zmiňuje etapy procesu vymezení volebních obvodů a obzvláště přikládá důležitost na pevné stanovení pravidel pro změnu hranic volebních obvodů v legislativě. Čtvrtá kapitola je věnována výjimečnému postavení prezidenta především z hlediska jeho pravomocí. Pátá kapitola teoretické části popisuje funkci premiéra s důrazem na jeho pravomoci ve volebním procesu.

Druhá část s názvem *Metody a data* stručně popisuje používané metody a rovněž rozděluje proměnné na několik kategorií.

Třetí část práce, analytická část, je také rozdělena na sedm kapitol. Na základě znalostí z teoretické části a shromážděných dat je analytická část zaměřena na významné prvky volebního systému. Šestá kapitola zkoumá způsob využívání volebních lhůt při parlamentních volbách. Vliv volebního depositu na počet kandidujících stran je popsán v kapitole sedm. Osmá kapitola analyzuje postupný zánik jednomandátových volebních obvodů po zavedení volební reformy roku 1988. Dále se práce v deváté kapitole věnuje fenoménu "zbytečných voleb", který se snaží dostatečně popsat a najít příčiny tohoto fenoménu. Desátá kapitola na předchozí částečně navazuje a snaží se identifikovat rozdíly v nesoutěžených obvodech podle jejich velikosti. V jedenácté kapitole je měřena proporcionalita volebních obvodů za použití Loosemore–Hanbyho indexu. Poslední dvanáctá kapitola zevrubně popisuje proces vymezení volebních obvodů a jeho zakotvení v legislativě. Zmiňuje taktéž jednotlivé aktéry s vlivem na proces vymezení volebních obvodů.

Cílem této práce je analýza výsledků parlamentních voleb v Singapuru a právního rámce volebního systému. V rámci analýzy jsou ověřovány dvě hypotézy. Primární hypotéza *Volební systém do singapurského parlamentu omezuje opoziční strany*. je komplexnějšího charakteru, neboť pro zdárné potvrzení nebo vyvrácení

² V tomto období proběhly parlamentní volby v letech 1968, 1972, 1976, 1980, 1984, 1988, 1991, 1997, 2001, 2006 a 2011.

³ Dále bude v textu uváděna pouze pod označením Ústava.

hypotézy vyžaduje syntézu obsahu všech kapitol práce. Sekundární hypotéza *Zavedení stranického blokového hlasování pomohlo straně PAP udržet její výsadní postavení*. se zaměřuje především na volební reformu z roku 1988, její příčiny a vliv na volební systém a volební zisky politických stran.

Práce se rovněž pokusí odpovědět na následující tři výzkumné otázky:

1. Ovlivňují volební lhůty počet opozičních kandidátů v obvodech?
2. Ovlivňoval postupný růst volebního depositu počet opozičních kandidátů v obvodech?
3. Jaká je příčina vysokého podílu nesoutěžených volebních obvodů?

Literatura k tématu je relativně bohatá, jedinou nevýhodou je její značná nedostupnost v České republice. Primárním zdrojem dat, zejména pro analytickou část práce, jsou oficiální stránky s volebními výsledky na volebním portálu *Singapuru Elections Department Singapore* na. Ten poskytuje určité množství dat, bohužel jsou výsledky dostupné jen pro jednotlivé volební obvody. Výsledky nižších volebních celků nejsou bohužel dostupné, a proto je docela těžké potvrdit nebo vyvrátit některé z nejpálčivějších otázek týkajících se singapurského volebního systému. Sekundárním zdrojem dat, především pro teoretickou část, je oficiální webový portál *Singapore Attorney-General's Chambers*, který poskytl podrobné údaje o právním rámci volebního a politického systému.

Doplňujícím zdrojem k výsledkům voleb je neoficiální webový portál *singapore-elections.com*, který je uživatelsky přívětivější a poskytuje data chybějící z oficiálního volebního portálu. Z odborných publikací je nezbytné zmínit dílo Kevina Y. L. Tana *An Introduction to Singapore's Constitution* v posledním vydání z roku 2011. Podrobný rozbor z etnického hlediska poskytl Joel S. Fetzer svým článkem *Election Strategy and Ethnic Politics in Singapore*. Poslední důležitou monografií je dílo *Constitutional-Electoral Reforms and Politics in Singapore* od Hussina Mutaliba, který je odborníkem na politický systém Singapuru.

1. Teoretická část

Kapitola věnující se teoretické části popisuje procesní možnosti pro vymezení volebních obvodů. Následuje kapitola věnující se postupům ve vymezení volebních obvodů. Poslední dvě kapitoly jsou věnovány podrobnému vysvětlení postavení prezidenta a premiéra v politickém systému.

1.1. Volební systémy

Volební systémy rozhodují o složení zastupitelského sboru. Práce používá při popisování volebních systémů typologii docenta PhDr. Tomáše Lebedy Ph.D, jež je popsána v kapitole *Stručný přehled volebních systémů* ve sborníku *Volební a stranické systémy ČR v mezinárodním srovnání*.

Hlavním kritériem, dle kterého docent Tomáš Lebeda dělí volební systémy, je způsob rozdělení mandátů. Pokud se mandáty dělí poměrně k získaným hlasům voličů, jedná se o **poměrné volební systémy**. V opačném případě, kdy se mandáty nedělí poměrně k získaným hlasům voličů, se jedná o **většinové volební systémy**. Existují ovšem systémy, které není možné zařadit ani do jedné z kategorií. V takových případech se jedná o **polopoměrné většinové systémy**. Volební systémy nabývají různých podob a proto se tři hlavní typy volebních systému dále dělí na další, více specifické, podtypy a kategorie volebních systémů. (Lebeda, Novák 2004: 19–21)

Pro použití v této práci je důležitá především znalost většinových volebních systémů, které je možné rozdělit do dvou podtypů dle způsobu uplatnění většinového pravidla. První možností jsou **relativně většinové systémy**, kdy "*kandidát musí získat více hlasů, než kterýkoliv jiný ze zbylých kandidátů*" (Tamtéž: 22). **Absolutně většinové systémy** jsou založené na principu absolutní většiny a rozdělují mandáty na základě nadpoloviční většiny volebních hlasů. Kandidát musí získat "*více hlasů, než mají všichni ostatní kandidáti dohromady*" (Tamtéž: 24). Práce se opět omezí jen na určitou část většinových volebních systémů a to konkrétně na relativně většinové systémy.

Prvním a nejčastěji užívaným volebním systémem je **First past the post system (FPTP)**, jež u nás známe pod pojmy relativně většinový nebo jednokolový systém. Pro parlamentní volby jej používá velká část "*bývalých britských kolonií, popřípadě zemí, na které měla Británie intenzivní kulturní a politický vliv*" (Tamtéž: 22), což je také příklad singapurských parlamentních voleb. Ve FPTP systému je území, na kterém

probíhají volby, rozděleno na jednomandátové volební obvody. V každém z takových volebních obvodů zvítězí vždy kandidát s nejvyšším počtem volebních hlasů. FPTP "v naprosté většině případů přináší značně disproporční volební výsledky, kdy silné strany bývají nadreprezentovány a slabé naopak. Za příznivých podmínek vede k etablování systému dvou stran, které se střídají u moci" (Tamtéž: 23). FPTP systém byl po velkou část parlamentních voleb v Singapuru jediný používaný volební systém a v současnosti stále představuje jeden ze dvou používaných volebních systémů, byť právě ten méně zastoupený.

Block vote je blokové hlasování a volební systém je založený na aplikování FPTP systému na vícemandátový volební obvod. Každý volič má stejný počet hlasů jako je v daném obvodě volených mandátů. Hlasy nemůže kumulovat. Kandidáti jsou následně seřazeni sestupně dle počtu získaných hlasů voličů. Zvoleno je následně prvních "x" kandidátů s nejvyšším ziskem hlasů voličů, kde "x" je rovno počtu mandátů volených v daném obvodě. Jak uvádí Lebeda "disproporce tohoto systému jsou taktéž značné, ale se zvětšováním volebních obvodů mohou hlesat"(Tamtéž: 19–23).

Kumulativní hlasování je upravené blokové hlasování, kde je voliči dovoleno kumulovat volební hlasy "ve prospěch menšího počtu kandidátů, než je v obvodě voleno"(Tamtéž: 23).

Bodové hlasování je rovněž upravená verze blokového hlasování, kde je voliči dovoleno kumulovat volební hlasy stejně jako u kumulativního hlasování. Jediným rozdílem je, že počet volebních hlasů, které má volič k dispozici, převyšuje počet volených mandátů v daném volebním obvodě.

Party block vote (PBV) je stranické blokové hlasování a probíhá opět upravením FPTP systému. Volič má pouze jeden hlas a volí celé kandidátní listiny ve vícemandátových volebních obvodech. Nemá možnost individuálního výběru z kandidátů na kandidátních listinách a musí se rozhodnout a volit vždy pro celou kandidátní listinu. Všechny mandáty ve volebním obvodě následně vyhrává kandidátní listina s nejvyšším počtem volebních hlasů. Dle Lebedy se jedná "o nejdisproporčnější běžně užívaný volební systém vůbec" (Tamtéž: 24). Právě PBV systém je v současnosti druhým a více používaným typem volebního systému při volbách do singapurského parlamentu.

1.2. Volební systém při volbách do parlamentu

V této části práce je popisován volební systém do parlamentu. Pro správné pochopení celého procesu voleb budou ve vhodných místech kapitoly náležitě vysvětleny důležité pojmy vztahující se právě k volebnímu systému. Některé pojmy jsou v práci dále používány v jejich původní anglické podobě a ve vhodných případech jsou používány taktéž jejich zavedené zkratky. Většina zdrojů této kapitoly čerpá ze Singapore Attorney-General's Chambers (jedná se především o Ústavu a PEA) a pro zjednodušení budou proto uváděny v případě Singapore Attorney-General's Chambers pouze poznámky pod čarou s odkazem na článek Ústavy nebo PEA.

Volební systém značně ovlivňuje povahu politického systému. Určuje, jakým způsobem dochází ve volbách k obsazování volených funkcí. Jakožto bývalé britské teritorium se Singapur inspiroval hlavním rysem westminsterského politického systému a zavedl pro parlamentní volby systém prosté většiny. Charakteristiky volebních obvodů jsou vymezeny na základě návrhu Electoral Boundaries Review Committee (EBRC), který potvrzuje premiér. V současnosti se kandidáti mohou zúčastnit voleb ve dvou typech volebních obvodů:

*Single Member Constituencies (SMCs)*⁴ jsou jednomandátové volební obvody. Pro účely své práce považuji za SMC obvody taktéž všechny jednomandátové volební obvody před volební reformou roku 1988. V současnosti musí být dle PEA minimálně 8 SMCs.⁵

*Group Representation Constituencies (GRCs)*⁶ jsou vícemandátové volební obvody, kde si voliči vybírají mezi neměnnými stranickými listinami. Na konci roku 1987 byl představen PEA pozměňující volební systém do Parlamentu. Hlavním přínosem této změny mělo být zavedení „Team MP“, čímž by byl institucionalizován mechanismus pro mnohonárodnostním zastoupení. Především Malajci byli výrazně

⁴ V práci bude nadále využívána tato zkratka ve dvou podobách. Zkratka "SMC" znamená "Single Member Constituency" a český ekvivalent v prvním pádě "jednomandátový volební obvod". Zkratka "SMCs" znamená "Single Member Constituencies" a český ekvivalent v prvním pádě "jednomandátové volební obvody". Důvodem je časté využívání pojmu v dalších částech práce.

⁵ Dle článku 8A, odstavce 1A PEA.

⁶ V práci bude nadále využívána tato zkratka ve dvou podobách. Zkratka "GRC" znamená "Group Representation Constituency" a český ekvivalent v prvním pádě "vícemandátový volební obvod". Zkratka "GRCs" znamená "Group Representation Constituencies" a český ekvivalent v prvním pádě "vícemandátové volební obvody". Důvodem je časté využívání pojmu v dalších částech práce.

podreprezentování tehdejší westminsterským systémem. (Lee 1988: 203) Vicepremiér Singapuru Goh Chok Tong podpořil vytvoření GRC jako nezbytné pro zajištění mnohonárodnostního složení a reprezentace singapurského parlamentu. Varoval taktéž, že Singapurci volí podle národnosti a většina čínské národnosti by časem vedla k nedostatečné reprezentaci národnostních menšin. Zákon o zřízení GRC prošel parlamentem 18. května 1988. Čtyři měsíce poté se konaly volby podle nových pravidel. Z 39 SMCs bylo vytvořeno 13 GRCs. Každý GRCs byl zastoupen třemi mandáty v parlamentu⁷. (Mutalib 2002: 664–665) V současnosti může být GRC zastoupen třemi až šesti poslanci. Minimálně jeden nominovaný kandidát z každé stranické listiny musí být buď z malajské komunity, anebo z komunity Indů nebo jiné menšinové komunity.⁸

Samotný volební proces začíná rozpuštěním parlamentu, ke kterému dochází po ukončení funkčního období pěti let⁹, anebo pokud prezident schválí návrh premiéra na rozpuštění parlamentu. Prezident následně pošle volebnímu komisaři¹⁰ nařízení ke konání voleb¹¹. V nařízení ke konání voleb je určen nominační den a nominační místo.¹²

*Nominační den*¹³ je zákonem stanovený den, kdy se musí zájemci o kandidaturu dostavit se všemi potřebnými náležitostmi do nominačního centra mezi 11. a 12. hodinou. Nominační den se musí konat ve lhůtě začínající pátým dnem a končící jeden měsíc od vydání nařízení ke konání voleb.¹⁴ Pokud je v některém SMC nominován pouze jeden kandidát nebo je v některém GRC nominována pouze jedna stranická listina, jsou nominovaní kandidáti volebním komisařem prohlášeni za zvolené poslance.¹⁵

Jedním z hlavních rysů demokratické společnosti je volební právo, které má ve vztahu k volebnímu systému dvojí uplatnění. Aktivní volební právo umožňuje osobě volit svého zástupce. Pasivní volební právo dává osobě právo být volenou. V Singapuru

⁷ Postupem času byl maximální počet mandátů na jeden GRC zvýšen až na šest. Mutalib tuto změnu vysvětluje snahou znesnadnit kandidaturu opozičním kandidátům, kteří musí složit vysokou volební kauci. Velké GRC obvody jsou navíc vedeny zkušenými politiky strany PAP, což nadále umocňuje výhodu GRC systému pro stranu PAP. (Mutalib 2002: 665)

⁸ Dle článku 8A, odstavec 1, písmeno a, b PEA.

⁹ Začíná se počítat od ustavující schůze parlamentu dle článku 65, odstavec 4 Ústavy.

¹⁰ Přeloženo autorem z anglického jazyka. Originál "Returning Officer".

¹¹ Přeloženo autorem z anglického jazyka. Originál "Writ of election".

¹² Dle článku 24 PEA.

¹³ Přeloženo autorem z anglického jazyka. Originál "day of nomination".

¹⁴ Dle článku 24, odstavec 2 a 2A PEA.

¹⁵ Dle článku 33, odstavec 1 PEA.

je navíc zákonem stanovena volební povinnost¹⁶. Pro uplatnění volebního práva musí být osoba zanesena v registru voličů.

Pro registraci v registru voličů musí osoba trvale pobývat v Singapuru, mít singapurské občanství a věk 21 let v den nominace¹⁷. Pokud chce osoba uplatnit své pasivní volební právo v nominační den, musí splňovat kritéria pro registraci v registru voličů a během svého života žít v Singapuru v součtu minimálně deset let. Podmínkou je také dostatečná znalost jednoho v Singapuru používaného jazyka¹⁸. Kandidát a nebo jím pověřená osoba musí složit volební deposit.¹⁹

Volební deposit je součástí volebního systému Singapuru již od prvních voleb roku 1968. Složení volebního depositu je nezbytnou podmínkou pro kandidaturu na poslance. Výše volebního depositu se počítá dle příjmu poslance v předcházejícím roce. Volební deposit dosahuje výše 8 % z tohoto příjmu a následně je zaokrouhlen na nejbližších 500 singapurských dolarů (SGD)²⁰. Přesná výše volebního depositu je stanovena volebním komisařem v oznámení o konání voleb ve všech volebních obvodech²¹. Volební deposit je možné v době mezi vydáním nařízení o konání voleb a 12. hodinou nominačního dne složit do rukou volebního komisaře. Volební deposit je kandidátovi vrácen v případě, kdy získal alespoň 12,5 % z odevzdaných hlasů voličů. Stejný princip platí pro stranické listiny.²²

Článek 45 Ústavy popisuje další jevy neslučitelné s výkonem funkce poslance parlamentu²³. Osoba není způsobilá být poslancem parlamentu v případě duševní nemoci, nedořešeného bankrotu nebo pokud nedodal potřebné doklady o volebních příjmech a výdajích²⁴. Odsouzení soudem v Singapuru nebo Malajsii k trestu delšímu než rok nebo k pokutě vyšší než 2 000 SGD²⁵ rovněž znemožňuje výkon funkce.

¹⁶ Dle článku 43, odstavec 1 PEA.

¹⁷ Dle článku 5 PEA

¹⁸ Dle článku 44 PEA mezi tyto jazyky patří angličtina, malajština, mandarínština a tamilština.

¹⁹ Elections Department Singapore vydal pro zájemce o nominaci příručku. Dostupné z: <http://www.elections.gov.sg/pdf/PEC_handbook.pdf> (10.8.2013)

²⁰ Článek 28 PEA.

²¹ Přeloženo autorem z anglického jazyka. Originál "NOTICE OF ELECTION FOR ALL ELECTORAL DIVISIONS". Form 8 PEA.

²² Nebo jím pověřené osoby. Článek 28 PEA.

²³ Článek 45 Ústavy je aplikován rovněž pro kandidáty na prezidenta.

²⁴ Dle článku 45, odstavce 2 Ústavy může prezident podmínku prominout. Po uplynutí pěti let se automaticky promíjí.

²⁵ Dle článku 45, odstavce 1, písmene e Ústavy je u odsouzení v Malajsii pro diskvalifikaci nutné, aby byl skutek, pro který byl odsouzen, trestný také v Singapuru. Prezident může podmínku prominout. Po uplynutí pěti let se automaticky promíjí.

Dalšími překážkami je dobrovolné získání občanství jiného státu²⁶ a porušení jakéhokoli zákona spojeného s volbami do parlamentu nebo na post prezidenta.

Po ukončení nominačního dne volební komisař vydá oznámení o soutěžených obvodech pro obvody, kde je nominován více než jeden kandidát v případě SMC nebo více než jedna stranická listina v případě GRC. Zároveň v oznámení stanoví volební den.

Volební den je zákonem stanovený den, kdy se konají volby v soutěžených obvodech. V případě volebního dne je lhůta vymezena 10. až 56. dnem od vydání oznámení o soutěžených obvodech. Volební den se automaticky stává státním svátkem. Volební místnosti jsou otevřené od osmi hodin ráno do osmi hodin večer. Ve volební den dochází ke zvolení zbývajících²⁷ zvolených poslanců v soutěžených obvodech.²⁸

Zvolení poslanci (Elected MPs; EMPs) mají všechna hlasovací práva bez jakýchkoli omezení. EMPs jsou zvoleni prostou většinou voličů v SMC nebo GRC obvodech v případě soutěžených obvodů. V nesoutěžených obvodech získávají po splnění nominačních kritérií mandát bez nutnosti konání voleb.

Singapurský parlament není složen pouze z EMPs. Postupným ústavním vývojem byly přidány další dva typy poslaneckých mandátů:

Za obvod nezvolení poslanci (Non-Constituency MPs; NCMPs) byli zavedeni 10. srpna 1984 schválením dodatku Ústavy²⁹ (Tan 2011: 70). Jsou vybíráni mezi nejlepšími z neúspěšných opozičních kandidátů. Podmínkou pro získání NCMPs mandátů je tedy účast při volbách. Jejich počet byl tehdy omezen na maximálně šest NCMPs. Standardní maximální počet byli tři NCMPs a prezident mohl na návrh vlády rozhodnout o navýšení na čtyři až šest NCMPs (s účinností po rozpuštění parlamentu, což znamená pro příští parlamentní volby). Tento dostupný počet NCMPs mandátů byl však ovlivněn ziskem mandátů opozičních stran, neboť počet získaných EMPs mandátů se odečítal od maximálního počtu NCMPs mandátů pro dané volby. 1. července 2010 došlo ke změně, byla zrušena možnost navýšení maximálního počtu NCMPs mandátů prezidentem a maximální počet NCMPs mandátů byl zvýšen z šesti na devět. Reálný počet NCMPs mandátů se opět odvíjel od zisku EMPs mandátů opozičních stran při volbách. NCMPs

²⁶ Dle článku 45, odstavce 3 neplatí pro země Commonwealthu a Irsko.

²⁷ V případě existence nesoutěžených volebních obvodů.

²⁸ Dle článku 34, odstavce 6 PEA.

²⁹ Zákonem 16 roku 1984.

nemohou hlasovat o finančních³⁰ a ústavních zákonech, hlasovat o nedůvěře vládě a odvolání prezidenta.³¹

Nominovaní poslanci (Nominated MPs; NMPs) byli zavedeni schválením dodatku k ústavě parlamentem 29. března 1990 s účinností 10. září 1990 (Tan 2011: 70). NMPs nejsou spjati s žádnou politickou stranou a nereprezentují žádný volební obvod. NMPs jsou občané Singapuru nominovaní Special Select Committee of Parliament a následně jsou jmenováni prezidentem. NMPs se neúčastnili voleb a jsou zvoleni s přihlédnutím ke své odbornosti. Přesto musí splňovat všechny podmínky pro nominování obdobně jako EMPs. Na počátku byl maximální počet NMPs omezen na šest NMPs a mandát trval dva roky. 1. Září 1997 byl jejich maximální počet zvýšen z šesti na devět. V roce 2002 bylo funkční období prodlouženo na dva a půl roku. NMPs mají hlasovací právo omezeno stejně jako NCMPs.³²

1.3. Vymezení volebních obvodů

Volební obvody jsou prvkem, jenž značným způsobem ovlivňuje volební výsledky. Vymezení volebních obvodů je závislé na příslušné legislativě. Podle Institute for Democracy and Electoral Assistance (IDEA) by měla být v legislativě zmíněna frekvence změn ve volebních obvodech; kritéria pro změny volebních obvodů; míra participace veřejnosti; role zákonodárné, soudní a výkonné moci; nejvyšší autorita pro konečné vymezení volebních obvodů.

Dalším podstatným prvkem je dle IDEA složení tělesa rozhodujícího o vymezení volebních obvodů. O změně vymezení volebních obvodů může rozhodovat těleso složené z politiků, odborníků nebo soudců. Při vymezení volebních obvodů by měly být brány v úvahu tři univerzální pravidla: reprezentativnost; rovnost volebního hlasu; reciprocita a nediskriminace. (International IDEA: 27)

Reprezentativností je míněno, že hranice volebních obvodů by měly být vymezeny s cílem dosáhnout co nejlepší reprezentace názorů voličů na daném území. Proto je žádoucí, aby vymezené obvody reprezentovaly určitá zájmové společenství. Tato společenství mohou nabývat různé podoby. Volební obvody tak mohou být vymezeny například na základě administrativního členění, etnické nebo rasové

³⁰ Konkrétně se jedná o zákony zmíněné v Ústavě v anglickém jazyce pod pojmy " Money Bill, Supply Bill, Supplementary Supply Bill, Final Supply Bill".

³¹ Dle článku 39, odstavce 1, písmena b.

³² Dle článku 39, odstavce 1, písmena c Ústavy a článku 44, odstavce 1 Ústavy.

příslušnosti a nebo geografických hranic. Pokud nejsou volební obvody vymezeny na základě zájmových společenství, je velmi obtížné, aby takový obvod dostatečně reprezentoval jediný zástupce. Problém nedostatečné reprezentace zájmových společenství lze vyřešit poměrným volebním systémem³³ nebo vytvořením jediného volebního obvodu zahrnujícího celý stát. (Tamtéž: 29)

Rovnost volebního hlasu znamená, že hranice volebních obvodů by měly být vymezeny takovým způsobem, aby byly volební obvody zastoupeny přibližně stejným počtem voličů. Dodržení tohoto pravidla bývá často obtížné v konkurenci dalších pravidel. (Tamtéž: 29)

Reciprocita a nediskriminace zajistí platnost právního rámce za všech okolností pro všechny aktéry oprávněné jednat v záležitostech vymezení volebních obvodů. Procedura vymezení volebních obvodů musí být nezbytnou součástí právního rámce. Pravidla regulující proces vymezení volebních obvodů by měla být dodržována nehledě na těleso určující hranice volebních obvodů. Pokud je těleso vymezující volební obvody apolitické, měla by být apolitičnost pevně dodržována. Při možnosti politicky ovlivňovat proces určování volebních obvodů je důležité, aby se tohoto procesu mohly zúčastnit všechny politické strany. Právní rámec by měl při vymezení volebních obvodů zajistit rovnost volebního hlasu a také stanovit okolnosti, kdy se může počet voličů v obvodě lišit od optimálního počtu zajišťujícího přiměřenou rovnost volebního hlasu. Proces vymezení volebních obvodů ovlivňují také další okolnosti, měla by však existovat snaha o co nejmenší rozdíly volebních obvodů v oblasti počtu voličů. (Tamtéž: 30)

V ideálním případě by měl právní rámec zaručit, že osoby nebo instituce určující hranice volebních obvodů by měly být nestranické, nezávislé, profesionální a nezaujaté. Právní rámec by měl rovněž zajistit maximální účast veřejnosti na procesu vymezení volebních obvodů. Pokud je v procesu zapojený prvek soudního přezkumu, je nezbytné, aby soud postupoval nediskriminačně a rovnocenně ve všech situacích. (Tamtéž: 30–31)

³³ A velkými několikamandátovými obvody.

1.4. Prezident

Exekutivní moc je svěřena prezidentovi a následně je dle Ústavy vykonávána prezidentem, vládou a ministry. Z důvodů specifického postavení prezidenta jsou v této kapitole popsány kromě pravomocí také kritéria pro výkon funkce prezidenta³⁴.

Při pravidelném projevu premiéra Lee Kuan Yew k lidu v roce 1984 naznačil ideu změny prezidentského úřadu, která spočívala v zavedení přímé volby. Tím nastartoval dlouhotrvající debatu, která byla završena schválením přímé volby prezidenta ústavním dodatkem roku 1991. Důvodem byla ochrana obrovských finančních přebytků a vytvoření bariéry populistickým vládám, které by chtěly finanční přebytky čerpat. První přímé volby prezidenta se konaly 29. srpna 1993. (Tan 2011: 28–29)

Prezident je zvolen na šestileté funkční období. Kandidát na prezidenta musí být občanem Singapuru, mít minimálně 45 let a být zaregistrovaným voličem. Musí splnit požadavky Presidential Elections Committee a podmínky článku 45 Ústavy³⁵. Kandidát musí být v den nominace bez politické příslušnosti a mít trvalý pobyt v Singapuru, kde během svého života žil v součtu minimálně deset let. Prezidentský kandidát se nesmí angažovat v žádné komerční společnosti a také nesmí zastávat úřad tvořený nebo zmíněný v Ústavě. Pro zajištění dostatečné kvalifikace musí mít kandidát více než tříletou zkušenost s prací vysokého státního úředníka nebo s prací pro dostatečně velkou firmu³⁶.

Jak již bylo zmíněno, prezident má velmi široké spektrum práv. Mezi nejdůležitější prezidentovi pravomoci patří právo jmenovat premiéra³⁷ a odmítnout návrh na rozpuštění parlamentu. Pro pochopení volebního systému již méně důležité, ale z hlediska vlivu na politický systém jako celek je podstatnou pravomocí možnost odmítnout souhlas s jakýmkoliv zákonem měnícím pravomoci svěřené prezidentovi

³⁴ Prezident má v několika oblastech tak výsostné postavení a silné pravomoci, že je nutné podrobně popsat nejen pravomoci, ale také kvalifikační kritéria pro výkon prezidentské funkce. Je nezbytné, aby byla správně pochopena důležitost funkce prezidenta v politickém systému.

³⁵ Článek 45 Ústavy obsahuje kritéria neslučitelná s výkonem funkce poslance parlamentu. Článek 45 byl vysvětlen v kapitole Volební systém při volbách do parlamentu.

³⁶ Dle článku 19, odstavce 2, písmena g Ústavy posuzuje dostatečnou úroveň pracovní kvalifikace Presidential Elections Committee.

³⁷ V souladu s článkem 25 Ústavy jmenuje člena parlamentu, který má dle jeho soudu schopnost získat většinu poslanců.

Ústavou.³⁸ Z hlediska státních financí a případného vítězství opozice je velmi důležitá pravomoc možnost odmítnout souhlas se zákonem, který se týká půjčení peněz, finančních garancí a vládních půjček, pokud může vést k čerpání finančních rezerv vytvořených předchozími vládami. Rovněž může odmítnout souhlas s návrhem rozpočtu, který dle jeho názoru povede k čerpání finančních rezerv vytvořených předchozími vládami.³⁹ Prezident má také značné pravomoci v oblasti jmenování úředníků a manažerů státních firem a agentur⁴⁰. V neposlední řadě má také dohledové povinnosti a pravomoci⁴¹ a další obvyklé⁴² i méně obvyklé pravomoci^{43, 44}.

Prezident má k dispozici Council of Presidential Advisers, se kterým může konzultovat použití velké části svých pravomocí. Prezident má právo odmítnout nebo přehodnotit jmenování do státního úřadu, vládních agentur a státních firem pokud nesouhlasí s návrhem na jmenování⁴⁵. Jmenuje například vrchního soudce, soudce a soudní komisaře Nejvyššího osudu; generálního prokurátora; vrchního auditora; náčelníka ozbrojených sil, náčelníky letectva, armády a námořnictva; policejního komisaře; ředitele Úřadu vyšetřování korupce; členy vládních agentur a vládních společností.⁴⁶

Prezident má imunitu na všechny činy spojené s výkonem funkce. Premiér nebo minimálně čtvrtina všech EMPs může parlament požádat o zbavení funkce prezidenta.

³⁸ V současnosti nemůže odmítnout souhlas s ústavními dodatky. Dle doposud nečinného článku 5A by mohl vyslovit nesouhlas i s ústavními dodatky.

³⁹ Pokud dle článku 22, odstavce 2 Ústavy prezident odmítl dát souhlas s návrhem zákona i přes odlišné stanovisko Council of Presidential Advisers, parlament může prezidenta přehlasovat dvouřetinovou většinou všech EMPs.

⁴⁰ Vládní agentury a státní firmy Prezident může nesouhlasit s transakcí vládních agentur vedoucí k čerpání finančních rezerv vytvořených před začátkem funkčního období aktuální vlády. Také nemusí dát souhlas ke jmenování a může odmítnout souhlas s rozpočtem vládních agentur a státních firem.

⁴¹ Prezident může nesouhlasit s vládou odsouhlasenou transakcí, která povede dle soudu Auditor-General a Accountant-General k čerpání finančních rezerv vytvořených předchozími vládami. Dostupné z: <http://www.agd.gov.sg/about_role.html> (10.8.2013) Auditor-General's Office je nejvyšší kontrolní úřad, jenž má dohledovou činnost nad ministerstvy, orgány státu, vládními agenturami, vládními fondy, státem vlastněné společnosti a další subjekty spravující veřejné fondy. Dostupné z: <<http://www.ago.gov.sg/ourwork.html>> (10.8.2013)

⁴² Prezident může dávat milosti a mírnit udělené tresty.

⁴³ Prezident může odmítnout souhlas se změnou pravomocí Central Provident Fund Board. Také může odmítnout souhlas s ukončením preventivní detence a rozhodnutí o pokračování detence jakékoliv osoby odsouzené na základě zákona nebo nařízení vyhlášeného v době působnosti mimořádného stavu proti podvrtné činnosti. Také může rušit, měnit, potvrdit nebo odmítnout potvrdit vládní nařízení, která mají charakter donucovacích opatření a jsou schválena v rámci Maintenance of Religious Harmony Act. Presidential Council for Religious Harmony.

⁴⁴ Dle článků 22 Ústavy.

⁴⁵ Parlament může rozhodnutí prezidenta přehlasovat dvouřetinovou většinou všech svých členů v případě, že prezidentovo rozhodnutí bylo v rozporu s doporučením Council of Presidential Advisers.

⁴⁶ Dle článku 21, odstavce 3 Ústavy.

Pokud minimálně polovina všech EMPs souhlasí s žádostí, Vrchní soudce jmenuje tribunál, který bude prověřovat žádost o zbavení funkce. Pokud je prezident tribunálem shledán neschopným pro výkon funkce, může parlament prezidenta zbavit funkce schválením rezoluce minimálně třemi čtvrtinami všech EMPs.

1.5.Premiér

Premiér svolává vládu⁴⁷. Hlavní pravomoc premiéra spočívá v navrhování ministrů, které následně schvaluje prezident. Premiér může ministrům volně přidělovat a odebírat ministerské úřady nebo agendy. Premiér si může rovněž ve své gesci ponechat jakýkoliv ministerský úřad nebo agendu. Zároveň je předsedou Prime Minister's Office (PMO), která má pod svým vlivem důležité státní úřady a agentury. Mezi nejdůležitější patří Elections Department, National Security Coordination Secretariat, Monetary Authority of Singapore⁴⁸. Úkolem Prime Minister's Office⁴⁹ je především⁵⁰ koordinovat aktivity ministerstev a hlavní programy vlády a určovat řízení programu vlády; vymýtit korupci a udržovat připravenost k volbám.

Nejdůležitější pravomoci premiéra spojené s volebním systémem je jeho právo upřesnit jména a hranice volebních obvodů Singapurů pro potřeby voleb. Pro potřeby vymezení hranic volebních obvodů jmenuje členy Electoral Boundaries Review Committee (EBRC)⁵¹, jejichž úkolem je vytvořit zprávu s doporučením změn. 22. srpna 1984 nabyl účinnosti dodatek PEA, který změnil proces schvalování zprávy EBDC. Nově stačil souhlas PMO, což znamenalo další navýšení pravomocí premiéra.⁵²

⁴⁷ Dle článku 28 Ústavy má tuto pravomoc výlučně premiér.

⁴⁸ Jedná se o centrální banku.

⁴⁹ Podrobný popis pravomocí PMO zde: Dostupné z: <http://www.pmo.gov.sg/content/pmsite/aboutpmo.html> (10.8.2013)

⁵⁰ Zbývajícími a méně důležitými pravomocemi jsou koordinace programů týkajících se klimatických změn; vedení a koordinace vládního úsilí při provádění národních populačních politik a programů; implementace národního výzkumu, inovací a podnikových strategií; usilování o robustní bezpečnost, propojený systém vlády a odolný Singapur; zajištění účinného a efektivního řízení a rozvoj úředníků veřejné služby; budování kapacity v oblasti služeb, podporování kvalitních služeb a produktivity; poskytování podpory Public Service Commission (PSC); prosazování trvalého neinflačního ekonomického růstu stejně jako podporování zdravého a progresivního finančního centra.

⁵¹ Do roku 1984 Electoral Boundaries Delineation Committee (EBDC).

⁵² Článek 8 PEA.

2. Metody a data

Práce je zpracována převážně na základě zdrojů v anglickém jazyce. Teoretická část práce obsahuje autorem provedené překlady a parafráze. Pro zachování přehlednosti je proto uváděno původní znění v anglickém jazyce pouze ve vhodných případech a to především u ustálených pojmů. Při vytváření datového souboru byly vytvořeny dvě obsáhlé databáze s několika sty řádky a z tohoto důvodu nejsou součástí přílohy, ale je možné je na vyžádání poskytnout.

Práce používá široké spektrum metodologických přístupů. Od deskriptivní metody po empirický a analytický přístup, který je používán zejména při práci s datovým souborem volebních výsledků a dalších údajů spojených s volebním procesem.

Pro správné porozumění proměnným používaným v této práci je nezbytné provést jejich rozčlenění do několika kategorií dle charakteru proměnných. Proměnné budou podrobněji popsány v dalších částech práce. Proměnné jsou rozděleny na:

Institucionální proměnné jsou proměnné, které nějak vyplývají z ústavního nastavení institucí. Mezi institucionální proměnné patří den rozpuštění sněmovny; nominační den; volební den; velikost, typ a hranice volebních obvodů; volební deposit; počet zaregistrovaných voličů.

Volební proměnné⁵³ jsou proměnné spojené s výsledky voleb. Zahrnují počet voličů; volební účast, volební zisky stran v jednotlivých volebních obvodech; počet nesoutěžených obvodů dle velikostního typu volebního obvodu; počet občanů, kteří mohli volit; počet občanů, kteří nemohli volit; počet nesoutěžených obvodů dle velikostního typu volebního obvodu.

Sociálně-ekonomické proměnné jsou proměnné, jenž popisují jevy spojené s obyvatelstvem a ekonomikou. Mezi tyto proměnné patří hrubý domácí produkt na obyvatele; průměrný příjem.

Indikátory zahrnují proměnné, které vycházejí z proměnných a kombinací proměnných. Mezi indikátory patří růst volebního depositu; růst zaregistrovaných voličů; počet mandátů dle velikostních typů obvodů; počet mandátů v SMCs; počet mandátů v GRCs; počet nesoutěžených obvodů; počet nesoutěžených mandátů; počet

⁵³ Volební proměnné obsahují taktéž proměnné spojené s předvolebním průběhem voleb, konkrétně procesem nominace kandidátů.

nesoutěžených mandátů dle velikostního typu volebního obvodu; průměrný počet zaregistrovaných voličů na jeden mandát; průměrný počet mandátů na jeden obvod; Loosemore-Hanbyho index dle velikostního typu obvodu; Loosemore-Hanbyho index všech obvodů a další

V práci jsou použity také procentuální ekvivalenty výše zmíněných proměnných z důvodů větší přehlednosti a porovnatelnosti.

3. Analytická část

3.1. Vliv volebních lhůt na politickou pluralitu

Zákonné ustanovení volebních lhůt je důležitou součástí všech volebních zákonů a značně ovlivňuje schopnost politických aktérů vstupovat do volebního procesu. V případech absence volebních lhůt a v širším pohledu všech zákonných lhůt, může způsobit značné problémy. Není potřeba zacházet příliš daleko pro případy a plně dostačující je pohled na českou politickou scénu. V Singapuru se opakovaně objevuje kritika vůči volebním lhůtám. Premiér má právo doporučit prezidentovi rozpuštění parlamentu. Pokud prezident doporučení premiéra přijme, pošle volebnímu komisaři nařízení ke konání voleb. Aplikováním této premiérovi pravomoci dochází ke spuštění řetězce volebních lhůt – určení nominačního dne a dne voleb. Nominační den musí být dle zákona v období nejdříve pátý den a nejpozději jeden měsíc od vydání nařízení ke konání voleb.

Ve zkoumaném období nebylo mezi dnem rozpuštění parlamentu a nominačním dnem více než devět dní (viz tabulka č. 1). Nebyla tedy ani zdaleka vyčerpána lhůta jednoho měsíce, kdy se může konat nominační den. Volební komisař po konci nominačního procesu vydá oznámení o soutěžených obvodech, které obsahuje datum volebního dne. V případě volebního dne je lhůta vymezena 10. až 56. dnem od vydání oznámení o soutěžených obvodech. Volební den se automaticky stává státním svátkem. V praxi je využívána dolní hranice této lhůty v deseti volbách z jedenácti (viz tabulka č. 1). Pouze v roce 1968 se volby konaly 25. den po nominačním dni. Ve volbách roku 2001 a 2006 ukazují výpočty dokonce pouhých devět dní od nominačního dne po volební den. Pouze v případě, kdy do dolní hranice lhůty počítáme také samotný nominační den se dostaneme na potřebné minimum deseti dní. Podivnost této snížené lhůty je ještě výraznější pokud se podíváme na ostatní volební roky, kde bylo ve volbách v letech 1972–1997 a v roce 2011 využíváno vždy lhůty deseti dní. V případě této lhůty tedy velmi záleží na přesném vymezení období a způsobu, jakým se zachází s nominačním dnem a dnem voleb. Pouze pokud oba tyto dny můžeme počítat do lhůty na konání voleb, nedošlo k porušení zákonných norem určujících průběh voleb. Z využívání dolní hranice lhůty na konání voleb je patrné, že kandidátům a kandidátkám na stranické listině nezbyvá mnoho času na samotnou kampaň.

Pokud se podíváme na období od rozpuštění parlamentu po volební den, tedy součet lhůt na nominaci kandidátů a na vyhlášení voleb, zjistíme, že volební dny jsou v deseti případech z jedenácti pouhých 16 až 18 dnů od rozpuštění parlamentu (viz tabulka č. 1). Poslední sloupec tabulky jedna popisuje průměrný počet opozičních kandidátů na jeden obvod⁵⁴. Pouze v letech 1972, 1988 a 2011 byl počet kandidátů stejný nebo vyšší než počet obvodů. Při porovnání s délkou volebních lhůt nelze pozorovat žádnou výraznou spojitost. Je však velmi těžké provádět srovnání s volebními lhůtami, neboť ty nabývaly až na jednu výjimku velmi podobné hodnoty. Při laickém pohledu na rok 1968 by se dokonce mohlo zdát, že větší délka volebních lhůt má negativní vliv na průměrný počet opozičních kandidátů na obvod. Nízký průměrný počet opozičních kandidátů na obvod byl tehdy způsoben jinými okolnostmi – bojkotem voleb.

Tabulka č. 1: Volební lhůty nominačního a volebního dne a počet opozičních kandidátů ve volbách do singapurského parlamentu

Volební lhůty nominačního a volebního dne					
Rok	Počet dnů od rozpuštění parlamentu do nominačního dne	Počet dnů od nominačního dne do volebního dne	Počet dnů od rozpuštění parlamentu do volebního dne	Opozičních kandidátů a stranických listin	Průměrný počet opozičních kandidátů na obvod
1968	9	25	34	7	0,12
1972	7	10	17	81	1,25
1976	7	10	17	55	0,80
1980	8	10	18	43	0,57
1984	8	10	18	51	0,65
1988	7	10	17	55	1,00
1991	7	10	17	30	0,83
1997	7	10	17	18	0,75
2001	7	9	16	14	0,61
2006	7	9	16	16	0,70
2011	8	10	18	27	1,00

Zdroj: Autor dle <http://www.eld.gov.sg>

Další možností zkoumání volebních lhůt je analýza volebních dnů z hlediska jejich postavení v rámci týdne. První čtyři volby byly v rozdílné dny týdnu (viz tabulka

⁵⁴ Pro potřeby tabulky je v případě GRC stranická listina kandidátů počítána jako jeden kandidát.

č. 2). Až ve volbách roku 1984 došlo k nastavení určitého trendu, kdy se volby začaly konat v sobotu. Jedinou výjimkou je zde rok 1997, kdy se volby konaly ve čtvrtek brzy po Novém roku, konkrétně hned 2. ledna. Zvláštností některých volebních dní je právě jejich konání v období vánočních svátků⁵⁵. Ve volebních letech 1976 a 1980 se volby konaly 23. prosince a v roce 1984 se konaly o den dříve, 22. prosince. Ve všech třech případech se volby konaly v jiný den týdnu. Pokud porovnáme průměrný počet opozičních kandidátů na obvod s pozicí volebního dne v rámci týdne, zjistíme, že pouze o sobotních volebních dnech byl průměrný počet opozičních kandidátů na obvod roven nebo vyšší než jedna. Další souvislost se těžko prokazuje, neboť nejnižší průměrné počty opozičních kandidátů na obvod byly jak v případě sobotních voleb, tak i těch konaných v pracovní dny.

Tabulka č. 2: Datum volebního dne a postavení volebního dne v týdnu ve volbách do singapurského parlamentu

Kalendářní pozice volebního dne			
Rok	Volební den	Den v týdnu	Průměrný počet opozičních kandidátů na obvod
1968	13.3.1968	středa	0,12
1972	2.9.1972	sobota	1,25
1976	23.12.1976	čtvrtek	0,80
1980	23.12.1980	úterý	0,57
1984	22.12.1984	sobota	0,65
1988	3.9.1988	sobota	1,00
1991	31.8.1991	sobota	0,83
1997	2.1.1997	čtvrtek	0,75
2001	3.11.2001	sobota	0,61
2006	6.5.2006	sobota	0,70
2011	7.5.2011	sobota	1,00

Zdroj: Autor dle <http://www.eld.gov.sg>

3.2. Vliv volebního depositu na počet kandidátů

Volební deposit se v průběhu let zvyšoval velmi nerovnoměrně. V letech 1972 a 1984 byla dokonce stagnace růstu volebního depositu. Nejvyšší nárůst byl u volebního

⁵⁵ Relevantnost důležitosti vánočních svátků možné zjistit na webu YourSingapore.com. Dostupné z: <<http://www.yoursingapore.com/content/traveller/en/browse/whats-on/festivals-and-events/christmas.html>> (10.8.2013)

depositu vykázán právě v následujících volbách po nulovém zvýšení depositu. Konkrétně v letech 1976 a 1988 se volební deposit zvýšil na více než dvojnásobek původní hodnoty (viz tabulka č. 3).

Singapurská ekonomika rostla během zkoumaného období velmi výrazně, proto jsem se rozhodl porovnat výši volebního depositu s ekonomickým indikátorem, který by nejlépe a zároveň jednoduše vystihnul tento ekonomický růst. Vybral jsem si proto růst hrubého domácího produktu (HDP) na osobu dle lokální měny, který odráží jak ekonomický, tak populační růst⁵⁶. Srovnáním růstu volebního depositu a růstu HDP na osobu zjistíme, jak bylo složení volebního depositu ekonomicky zatěžující pro průměrného občana Singapuru v jednotlivých volebních letech.

Tabulka č. 3: Růst volebního depositu ve volbách do singapurského parlamentu

Růst volebního depositu			
Rok	Volební deposit v SGD	Růst volebního depositu (%)	Kumulovaný růst volebního depositu (%)
1968	500		
1972	500	0	0
1976	1 200	140	140
1980	1 500	25	200
1984	1 500	0	200
1988	4 000	167	700
1991	6 000	50	1 100
1997	8 000	33	1 500
2001	13 000	63	2 500
2006	13 500	4	2 600
2011	16 000	19	3 100

Zdroj: Autor dle <http://www.singapore-elections.com/>

Od voleb roku 1988 lze vidět značný růst volebního depositu, který vysoce překonává růst HDP na osobu (viz tabulka č. 3 a č. 4). Poměr volebního depositu a

⁵⁶ Autor se pokusil použít místo HDP na osobu v lokální měně jiný ukazatel jako například průměrný příjem. Bohužel se mu nepodařilo najít dostatek relevantních údajů. Údaje nebyly k nalezení pro celou časovou osu a navíc byly údaje často komplikovány přepočtem na příjmy rodiny. Autor se proto rozhodl použít jako ukazatel HDP na osobu v lokální měně.

volebního depositu dle HDP na osobu se pohybuje ve volbách 1991– 2011 okolo 30 %. Výše modelového volebního depositu by dle růstu HDP na osobu dosahovala přibližně třetiny volebního depositu. Pouze ve volbách roku 1972 a 1984 by byl volební deposit dle použitého modelového výpočtu volebního depositu vyšší (viz tabulka č. 4).

Pokud by se například výše volebního depositu odvíjela právě od HDP na osobu a zaokrouhlovala se na nejbližších 100 SGD, činila by při posledních volbách roku 2011 výše volebního depositu pouze 4 600 SGD oproti 16 000 SGD (viz tabulka č. 3 ve srovnání s tabulkou č. 4). Jeden SGD odpovídá 0,786 amerického dolaru (USD) , respektive 15,317 korun českých (CZK). Při 16 000 SGD se jedná o 12 580 USD, respektive 245 079 CZK. Takto vysoké množství finančních prostředků, které je nezbytné složit jako volební deposit, jistě vede k značné uvážlivosti všech kandidátů.

Tabulka č. 4: Modelová situace růstu volebního depositu dle růstu HDP na osobu a srovnání s volebním depositem ve volbách do singapurského parlamentu

Volební deposit dle růstu HDP					
Rok	HDP na osobu	Růst HDP na osobu (%)	Kumulovaný růst HDP na osobu (%)	Volební deposit dle kumulovaném růstu HDP na osobu v SGD (zaokrouhleno)	Poměr volebního depositu a volebního depositu dle HDP na osobu (%)
1968	6 361				
1972	9 784	54	54	800	160
1976	12 208	25	92	1 000	83
1980	16 304	34	156	1 300	87
1984	20 200	24	218	1 600	107
1988	24 008	19	277	1 900	48
1991	28 167	17	343	2 200	37
1997	38 452	37	505	3 000	38
2001	39 500	3	521	3 100	24
2006	51 521	30	710	4 100	30
2011	58 111	13	814	4 600	29

Zdroj: Autor dle <http://data.worldbank.org/> a <http://www.singapore-elections.com/>

Vysoký růst volebního depositu je už svou podstatou, kdy je jeho výše závislá na poslancekém příjmu, značně ovlivnitelný. Singapur má ve srovnání s dalšími státy velmi nadstandardně placené poslance, ministry a prezidenta. 16 000 SGD za volební deposit odpovídá průměrnému ročnímu příjmu poslance 200 000 SGD, což je 157 250 USD, respektive 3 063 488 CZK.

Tabulka č. 5: Propadnuté volební deposity dle počtu kandidátů v obvodě při volbách do singapurského parlamentu

Propadnuté volební deposity					
Rok	Počet obvodů s více než třemi kandidáty na obvod	Počet propadnutých volebních depositů	Počet propadnutých volebních depositů		Kandidáti v obvodech se třemi a více kandidáty, kterým propadnul deposit (%)
			při dvou kandidátech na obvod	při třech a více kandidátech na obvod	
1968	0	3	3	0	
1972	24	22	0	22	91,7
1976	2	3	1	2	100
1980	6	8	3	5	83,3
1984	2	2	0	2	100
1988	5	5	0	5	100
1991	5	5	0	5	100
1997	3	2	0	2	66,7
2001	1	2	1	1	100
2006	0	0	0	0	
2011	1	1	0	1	100
Celkem	49	53	8	45	91,8

Zdroj: Autor dle <http://www.eld.gov.sg>

K propadnutí volebního depositu nedochází příliš často. V tabulce č. 5 je vidět, že za celé zkoumané období od roku 1968 do roku 2011 došlo k 53 propadnutím volebního depositu. Jako určující se zde jeví provázanost s počtem kandidátů ve volebním obvodě. Například v roce 1972 byly všechny propadnuté volební deposity v obvodech, kde byli nominováni tři kandidáti. Těchto obvodů bylo celkem 24 a propadnutých volebních depositů bylo 22, tedy 91,7 %. V následujících volebních

letech byly obvody se třemi a více kandidáty⁵⁷ opět provázeny vysokým procentem propadnutých volebních depositů.

V obvodech, kde jsou nominováni pouze dva kandidáti, došlo pouze k osmi propadnutím volebního depositu za celé zkoumané období. Počet propadnutých depositů se neustále snižuje stejně jako počet obvodů s více než dvěma kandidáty. Z toho lze soudit, že kandidáti jsou si vědomi nebezpečnosti těchto obvodů. Dalším zajímavým faktem je, že všech 53 propadnutých volebních depositů bylo v SMCs. To se týká také období od roku 1988 až do roku 2011, kdy je možné kandidovat rovněž v GRCs. V tomto období došlo k 15 propadnutím volebního depositu, vždy v SMCs. GRCs se tak stávají z pohledu propadnutí volebního depositu nejbezpečnější variantou pro kandidáty.

3.3. Analýza zániku SMC obvodů

Dopad volební reformy z roku 1988 a postupný zánik SMCs můžeme ověřit na průběhu zániku SMCs ve volebních letech 1988 a 1991, kdy došlo k největším poklesům v počtu SMCs. Pro potřeby analýzy bylo 79 SMCs z parlamentních voleb roku 1984 rozděleno na tři kategorie. První tvoří 47 SMCs, kde zvítězila strana PAP, druhou 30 SMCs, kde zvítězila strana PAP bez účasti opozičního protikandidáta (v tabulce uvedeno jako počet nesoutěžených SMCs) a poslední třetí kategorií jsou dva SMCs, v nichž zvítězily opoziční strany. Následně je první kategorie rozdělena na pět podkategorií podle rozdílu procentuálního zisku první strany, ve všech případech PAP, a druhé strany (v tabulce č. 6 uvedeno jako náskok strany PAP). První kategorie s rozdílem do 10 %, druhá s rozdílem 10–20 %, třetí s rozdílem 20–30 %, čtvrtá s rozdílem 30–40%, pátá s rozdílem nad 40 %. U každé kategorie a podkategorie je vypsán počet zrušených SMCs při volbách do parlamentu v roce 1988.

Z tabulky č. 6 lze vyčíst, že při volbách v roce 1988 bylo zrušeno 51,9 % SMCs. Také lze rozpoznat sestupnou tendenci rušení SMCs v závislosti na náskoku strany PAP. Bylo zrušeno výrazně více SMCs, kde byl náskok strany PAP do 30 % a naopak SMCs, kde byl kandidát pouze za stranu PAP jsou o poznání méně postiženy rušením. Joel S. Fetzer podrobně rozebírá singapurský volební systém a souhlasí s tím, že zavedení hybridního systému s GRCs a SMCs mělo v následujících volbách roku 1988 vliv na eliminaci volebních obvodů podporujících opozici. Zmiňuje se také, že někteří

⁵⁷ čtyři kandidáti se vyskytli pouze jednou v roce 1997

Singapuřané vidí stranu PAP trpící „kiasu syndromem“⁵⁸, když připojí nebezpečné oblasti podporující opozici k silným volebním obvodům strany PAP. (Fetzer 2008: 142–143)

Tabulka č. 6: Zrušené SMCs v parlamentních volbách roku 1988

Rušení SMCs v parlamentních volbách roku 1988								
	Náskok strany PAP					Počet nesoutěžených SMCs	Opoziční SMCs	Celkem SMCs
	do 10 %	10–20 %	20–30 %	30–40 %	nad 40 %			
Celkem SMCs v kategorii	3	10	8	12	14	30	2	79
Zrušeno SMCs	3	8	6	7	6	10	1	41
Zrušeno SMCs (v %)	100	80	75	58,3	42,9	33,3	50	51,9

Zdroj: Autor dle <http://www.eld.gov.sg>

Tabulka č. 7: Zrušené SMCs v parlamentních volbách roku 1991

Rušení SMCs v parlamentních volbách roku 1991								
	Náskok strany PAP					Počet nesoutěžených SMCs	Opoziční SMCs	Celkem SMCs
	do 10 %	10–20 %	20–30 %	30–40 %	nad 40 %			
Celkem SMCs v kategorii	2	9	6	11	11	2	1	42
Zrušeno SMCs	1	3	3	8	7	0	0	22
Zrušeno SMCs (v %)	50	33,3	50	72,7	63,6	0	0	52,4

Zdroj: Autor dle <http://www.eld.gov.sg>

Pro porovnání, jestli došlo k podobné závislosti jako ve volbách v roce 1988 byla sestavena obdobná tabulka i pro následující parlamentní volby v roce 1991. V tabulce č. 7 je vidět, že volby znamenaly opětovné, i když méně výrazné, zrušení 22 SMCs z celkových 42. Objem srovnávaných dat je tak přibližně poloviční oproti

⁵⁸ Strach z prohry (přeloženo z anglického „scared to lose“), sociální fenomén vyznačující se přísným dodržováním zákonů, pravidel, respektu k nadřízeným, plnou spoluprací se systémem kiasu syndromem se podrobněji zabývá například Melanie Chew (Chew 1994: 947)

předchozím volbám. Ve volbách v roce 1991 bylo zrušeno téměř stejné procento SMCs jako ve volbách 1988, výraznou změnou je počet nesoutěžených SMCs, který klesl na dva.

Se zánikem SMCs je spojen nárůst počtu mandátů v GRCs. Povinnost sestavit do GRC kandidátky s nejméně dvěma etnickými skupinami považuje Fetzer za další nepříznivý faktor pro opozici. Opoziční strany nebyly schopné sestavit takovéto kandidátky se stejnou úspěšností jako strana PAP. (Fetzer 2008: 147) Faktem také je, že rozhodování voličů se také řídí podle typologie volebních obvodů a kandidátních listin. V jednomandátových obvodech záleží více na charakteru samotného kandidáta a naopak tam, kde volíme kandidátky, hlasujeme spíše podle charakteristiky strany. (Sartori 2011: 28–29) V Singapuru se tento klasický model, byť sám Sartori upozorňuje na jeho přílišnou stručnost a nezbytnost nadále dovysvětlit, časem v GRCs přizpůsobil tak, že například dosavadní premiér kandidoval v nejrizikovějším GRC a spojil tak svou reputaci vůdce úspěšné strany s výsledkem nadcházejících voleb. (Mutalib 2002: 666)

3.4. Fenomén "zbytečných voleb"

Výrazným znakem voleb do singapurského parlamentu je vysoký počet nesoutěžených volebních obvodů. Tento jev často způsobil, že bylo v nesoutěžených volebních obvodech získáno stranou PAP nadpoloviční většina EMPs. Ve volební den se tak již jen rozhodovalo o přidělení zbytku EMPs a o velikosti většiny strany PAP v parlamentu

Nejvíce nesoutěžených mandátů bylo již v prvních volbách roku 1968, když strana PAP získala již v nominační den 87,9 % EMPs (viz tabulka č. 8). Tyto volby byly bojkotovány několika stranami, které odmítly nominovat své kandidáty. V dalších volbách již nedocházelo k tak výraznému zisku nesoutěžených mandátů stranou PAP. Přesto došlo v několika dalších volbách k dalšímu výskytu fenoménu "zbytečných voleb". V letech 1991, 1997 a 2001 získala strana PAP nadpoloviční většinu EMPs z nesoutěžených obvodů. Vysokého zisku EMPs z nesoutěžených obvodů dosáhla strana PAP ještě v letech 1980, 1984 a 2006. Pouze při posledních volbách roku 2011 tvořil zisk EMPs pro stranu PAP z nesoutěžených obvodů pouze 5,7 %. Ve zkoumaných 11 volbách bylo z celkového počtu 846 EMPs zvoleno 338 EMPs v nesoutěžených obvodech.

Tabulka č. 8: Nesoutěžené mandáty dle typu volebního obvodu při volbách do singapurského parlamentu

Nesoutěžené mandáty dle typu volebního obvodu					
Rok	Počet mandátů ve všech obvodech	Počet nesoutěžených mandátů			Nesoutěžených mandátů (%)
		ve všech obvodech	v SMC obvodech	v GRC obvodech	
1968	58	51	51	0	87,9
1972	65	8	8	0	12,3
1976	69	16	16	0	23,2
1980	75	37	37	0	49,3
1984	79	30	30	0	38,0
1988	81	11	2	9	13,6
1991	81	41	1	40	50,6
1997	83	47	0	47	56,6
2001	84	55	0	55	65,5
2006	84	37	0	37	44,0
2011	87	5	0	5	5,7
Celkem	846	338	145	193	40,0

Zdroj: Autor dle <http://www.eld.gov.sg>

Volby by se tedy mohli zdát pro voliče zbytečné a mohlo by dojít ke snížené volební účasti v soutěžených volebních obvodech. Volební účast byla ale vždy velmi vysoká a nijak nekoreluje s počtem nesoutěžených EMPs. Jedním z důvodů vysoké volební účasti je nespíše zákonem stanovená volební povinnost.

3.5. Nesoutěžené obvody z hlediska velikostního typu obvodu

Na EMPs z nesoutěžených obvodů se můžeme podívat také z hlediska velikostního typu obvodu nesoutěžených volebních obvodů. Až do voleb roku 1984 bylo možné kandidovat pouze v SMCs, od voleb roku 1988 byla postupně možnost kandidovat v třimandátových, čtyřmandátových, pětimandátových a šestimandátových GRCs.

Jak je možné vidět v tabulce č. 9, třimandátové GRCs byly pouze ve volbách roku 1988, které se vyznačovaly relativně nízkým procentem nesoutěžených obvodů. Čtyřmandátové GRCs byly ve třech volbách a až na volby roku 2011 vykazovaly vysoké procento nesoutěžených volebních obvodů. Pětimandátové GRCs měly v letech 1997–2006 přibližně 50 % nesoutěžených volebních obvodů. Nejhůře jsou na tom šestimandátové GRCs, které měly ve dvou volbách dokonce 100 % nesoutěžených volebních obvodů. U všech typů GRCs byly přelomové volby roku 2011, kdy byl

nesoutěžený pouze jeden GRC⁵⁹. V SMCs klesalo od roku 1988 procento nesoutěžených volebních obvodů a od roku 1997 už nebyl žádný z SMCs nesoutěžený. Vývoj nesoutěžených SMCs se tak od roku 1988 zrcadlí s vývojem nesoutěžených GRCs.

Tabulka č. 9: Procento nesoutěžených obvodů dle velikostního typu volebního obvodu

Procento nesoutěžených obvodů dle velikostního typu volebního obvodu					
Rok	Procento nesoutěžených obvodů velikostního typu				
	1	3	4	5	6
1968	87,9				
1972	12,3				
1976	23,2				
1980	49,3				
1984	38,0				
1988	4,8	23,1			
1991	4,8		66,7		
1997	0,0		40,0	50,0	100,0
2001	0,0			55,6	100,0
2006	0,0			55,6	40,0
2011	0,0		0,0	9,1	0,0

Zdroj: Autor dle <http://www.eld.gov.sg>

3.6. Měření proporcionality volebních obvodů

Volební statistiky získané ze singapurského volebního portálu jsou použity pro sestavení Loosemore-Hanbyho (L-H) indexu proporcionality. Index je vypočítán jak pro celkové volební výsledky všech volebních obvodů, tak i pro jednotlivé velikostní typy obvodů. L-H index dosáhl podle tabulky č. 10 nejvyšší hodnoty 35,6 ve volbách roku 1988. Nejnižší hodnoty 13,3 dosáhl v prvních volbách roku 1968. Tyto volby byly však velmi specifické, neboť ke skutečným volbám došlo v pouhých sedmi obvodech z celkových 58. V těchto sedmi obvodech dosáhla strana PAP svého doposud nejvyššího procentuálního zisku hlasů voličů (86,7 %).

Pokud se podíváme na L-H index dle jednotlivých velikostních typů volebních obvodů, zjistíme, že zavedení GRCs znamenalo zvýšení L-H indexu právě u tohoto typu volebních obvodů (viz sloupec 3–6 v tabulce č. 10). Zároveň došlo k postupnému

⁵⁹ Kdyby nebyla diskvalifikován jedna stranická listina pro zpoždění 35 sekund, byly by všechny obvody soutěžené. (Tan 2012: 11)

snížení L-H indexu SMCs. Tento jev lze vysvětlit již samotnou skutečností, že opozice dokázala získat mandát pouze v několika málo SMCs. Mandáty v GRCs se jí podařilo získat až při posledních volbách. Lze tedy s jistotou tvrdit, že zavedení GRCs vedlo k vyšším hodnotám L-H indexu a tudíž k nižší proporcionalitě volebních obvodů.

Tabulka č. 10: Celkový L-H index a L-H index dle velikostního typu obvodu ve volbách do singapurského parlamentu

Loosemore-Hanbyho index						
Rok	Dle velikostního typu volebního obvodu					Celkem
	1	3	4	5	6	
1968	13,3					13,3
1972	29,6					29,6
1976	25,9					25,9
1980	22,3					22,3
1984	32,6					32,6
1988	33,0	38,9				35,6
1991	21,5		37,5			34,4
1997	22,6		30,4	36,0	X	33,2
2001	7,5			23,1	X	23,1
2006	14,9			36,2	29,3	31,5
2011	32,3		40,7	32,3	30,8	33,2

Zdroj: Autor dle <http://www.eld.gov.sg>

3.7. Proces vymezení volebních obvodů

Vymezení volebních obvodů je dle článku 8 PEA plně v rukou premiéra. "Ministr⁶⁰ může čas od času, oznámením v Gazette⁶¹, upřesnit jména a hranice volebních obvodů Singapuru pro potřeby voleb." Frekvence změn volebních obvodů je tedy v legislativě zmíněna tak, jak požaduje IDEA. Jedná se ovšem o velmi vágní specifikaci, která dovoluje provést vymezení volebních obvodů prakticky kdykoliv. Kritéria pro změny volebních obvodů nejsou v zákonech stanovena.

Veřejnost nemá možnost se procesu vymezení volebních obvodů účastnit a s novými hranicemi volebních obvodů je seznámena až oznámením v Gazette. Proces určování hranic volebních obvodů byl až do roku 1984 ovlivněn mocí výkonnou a

⁶⁰ V článku 8 PEA je uveden ministr. Ve skutečnosti se vždy jedná o premiéra, který má právo si ve své gesci ponechat jakýkoliv ministerský úřad nebo agendu.

⁶¹ Vládní informační portál, ve kterém jsou zveřejňovány nové zákony a další státní dokumenty.

zákonodárnou. Výkonná moc, zastoupená premiérem, jmenovala členy EBDC. EBDC následně vytvořila zprávu, která byla poté předána vládě. Následovalo schválení zprávy parlamentem. 22. srpna 1984 nabyl účinnosti dodatek PEA, který změnil proces schvalování zprávy EBDC. Nově stačil již jen souhlas PMO. Soudní moc nemá v procesu vymezení volebních obvodů žádné pravomoci a neexistuje žádná možnost soudního ani jiného přezkumu. Konečné rozhodnutí bylo až do voleb roku 1984 na parlamentu a od voleb roku 1988 byla konečnou instancí PMO.

Práce se nyní zaměří ve třech podkapitolách na způsob aplikace tří univerzálních pravidel⁶², jenž by měla být dodržována při určování hranic volebních obvodů.

3.7.1. Reprezentativnost

Cílem pravidla reprezentativnosti je dosáhnout reprezentace určitých zájmových společenství ve volebním obvodě⁶³. Singapur je malý městský stát rovinatého charakteru s minimálními výškovými rozdíly. Členění volebních obvodů dle geografických hranic se proto jeví jako zbytečné.

Další možností je vymezení volebních obvodů dle administrativního členění. V roce 1990 byl Singapur rozdělen na pět regionů, které se dále dělí na 55 plánovacích území. Tato plánovací území jsou ustálená a proto jsou používána například pro sčítání lidu nebo jako hranice Neighbourhood Police Centres. Vládou uznávané administrativní členění dělí Singapur na pět Community Development Council Districts (CDCD). Hranice CDCD kopírují hranice volebních obvodů. Každé CDCD je tvořeno několika GRCs a SMCs, což znamená, že se hranice CDCD mění při každých volbách. Další vládou uznávaný administrativní způsob členění jsou Town Councils, které byly vytvořeny roku 1989 a zmocnily místní EMPs a obyvatele za účelem správy majetku. Town Councils také reflektují hranice volebních obvodů a jejich hranice jsou nestabilní. Snaha o vymezení volebních obvodů dle administrativní členění selhává a není při současném stavu realizovatelná.

Reprezentace a vymezení volebních obvodů na základě etnické nebo rasové příslušnosti se v případě Singapuru jeví jako jedna z možností. Singapur je mnohonárodnostní stát složený z většinové populace Číňanů a menšinové populace

⁶² Dle kapitoly Vymezení volebních obvodů: reprezentativnost; rovnost volebního hlasu; reciprocita a nediskriminace.

⁶³ Práce je omezena na ověření možnosti vymezení volebních obvodů na základě společného zájmu ve formě administrativního členění, etnické nebo rasové příslušnosti a geografických hranic.

Malajců a Indů. Vytvoření volebních obvodů s cílem zajistit dostatečnou reprezentaci minorit je však od roku 1989 nereálné. V tomto roce byla zavedena Integrated Policy (EIP), jenž brání jakékoliv etnické minoritě přesáhnout 20% zastoupení ve volebním obvodě (Tan 2012: 6). Zavedení EIP je možné obhájit snahou o vytvoření společnosti bez ghett a zabránit tak problémům s tím spojeným. Zamezit etnickým nepokojům a zajistit poklidné soužití všech etnik je jednou ze základních priorit vlády. K zavedení EIP došlo rovněž krátce po volební reformě z roku 1988, kdy došlo k vytvoření GRCs, jejichž cílem bylo právě zajištění dostatečné reprezentace etnických minorit v parlamentu.

Míru zastoupení reprezentantů etnických minorit je možné porovnat v tabulce č. 11 pro většinu z parlamentních voleb. V prvních volbách roku 1968 byly etnické minority výrazně nadreprezentovány v parlamentu. Procento za minority zvolených EMPs postupně klesalo a nejnižší hodnoty dosáhlo ve volbách roku 1988. Poté nastal opět vzestupný trend v procentu za minority zvolených EMPs. Od voleb roku 1997 procento za minority zvolených EMPs odpovídá procentuálnímu zastoupení těchto minorit v populaci.

Tabulka č. 11: Srovnání procentuálního zastoupení etnických skupin v singapurském parlamentu ve srovnání se zastoupením etnických skupin v populaci

Zastoupení etnických skupin v singapurském parlamentu									
Etnikum	1968	1980	1984	1988	1991	1997	2001	2006	2011
Číňané	72,4	77,3	81,0	84,0	79,0	77,1	73,8	71,4	72,4
Malajci	15,5	12,0	11,4	9,9	12,3	13,3	14,3	15,5	13,8
Indové	6,9	9,3	6,3	6,2	8,6	9,6	11,9	9,5	11,5
Ostatní	5,2	1,3	1,3	0,0	0,0	0,0	0,0	2,4	2,3
Za minority zvolení EMPs	27,6	22,7	19,0	16,0	21,0	22,9	26,2	27,4	27,6
Zastoupení minority v populaci	18,7	21,0	-	22,3	-	23,3	-	25,1	25,9
Údaje o populaci z roku	1966	1980		1990		2000		2008	2011
Celkem EMPs	58	75	79	81	81	83	84	84*	87

*původní zdroj má při součtu všech etnik pouze 83 EMPs a v celkovém součtu již správně 84 EMPs. Součet procentuálního zastoupení etnik je proto 98,8 % místo 100 %

Zdroj: Autor upravil dle (Tan 2012: 14)

Přestože procento EMPs zvolených za minority do parlamentu odpovídá jejich zastoupení v populaci, lze i zde soudit, že vymezení volebních obvodů neprobíhá na základě společného etnického zájmu. Vysokého procenta zastoupení minorit v parlamentu je dosaženo funkcí GRCs, ve kterých je zvolen vždy minimálně jeden EMPs zastupující minority.

Při celkovém pohledu na pravidlo reprezentativnosti lze tvrdit, že vymezení volebních obvodů není prováděno v souladu s tímto pravidlem, alespoň pokud se jedná o formy společného zájmu založené na geografických hranicích, administrativním členění a etnické nebo rasové příslušnosti.

3.7.2. Rovnost volebního hlasu

Druhé univerzální pravidlo pro vymezení volebních obvodů přikládá důležitost rovnosti volebního hlasu. Při určování hranic volebních obvodů si EBDC i EBRC stanovily určité akceptovatelné rozpětí v počtu registrovaných voličů na jeden obvod. Například zpráva EBDC z roku 1976 praví: "Komise⁶⁴ doporučila, aby měly všechny obvody od 13 000 do 20 000 voličů"⁶⁵. V roce 1976 byl průměrný počet zaregistrovaných voličů 15 881. Volební obvody mohly tedy mít od 82 % do 126 % průměrného počtu zaregistrovaných voličů na jeden obvod. Roku 1980 byla tato zavedená praxe, kdy byla doporučena 20% odchylka v průměrném počtu voličů, změněna a nově byla odchylka v průměrném počtu voličů zvýšena až na 30 % (Tan 2012: 5). Přes veškerou snahu nebylo možné nalézt další zprávy EBDC nebo EBRC s informací o doporučeném rozpětí v počtu voličů na jeden volební obvod. Proto bude při všech výpočtech používána 20% nebo 30% odchylka od průměrného počtu zaregistrovaných voličů na jeden obvod. Ve výpočtech bude také použitý index síly volebního hlasu, který se počítá následovně:

$$\text{index síly volebního hlasu} = \frac{\text{počet zaregistrovaných voličů v obvodě} / \text{počet mandátů volených v obvodě}}{\text{počet zaregistrovaných voličů} / \text{počet mandátů}}$$

Index síly volebního hlasu je počítán pro každý mandát poslance zvlášť a dovoluje plně srovnávat výši indexu volební síly v SMCs a GRCs. V tabulce č. 12 je zobrazeno rozložení indexu volební síly na stupnici od 0,5 do 1,799 s rozpětím 0,049 u jednotlivých částí stupnice. Takto navržená stupnice dovoluje zobrazit svým rozpětím veškeré mandáty. Šedým podbarvením je vyznačena doporučená hranice 20% odchylky

⁶⁴ Komise znamená EBDC.

⁶⁵ Report EBDC z roku 1976. Dostupné z: <<http://eservice.nlb.gov.sg/viewer/BookSG/1ca7caf3-675e-4d0d-a674-fc903df2bb8>> (10.8.2013)

pro léta 1968–1976 a 30% odchylky pro následující volební roky. Část stupnice s nejméně ideálním rozpětím indexu volební síly je vyznačena tučně.

Tabulka č. 12: Rozložení mandátů na stupnici podle indexu síly volebního hlasu

Index síly volebního hlasu											
	1968	1972	1976	1980	1984	1988	1991	1997	2001	2006	2011
0,5–0,549		2									
0,55–0,599	1	3		1			1				
0,6–0,649										1	1
0,65–0,699	1	4		2		1	1		1		
0,7–0,749	4	2	1	5	6	4	2			5	
0,75–0,799	3	3	7	2	5	4	8	4	1		
0,8–0,849	5	2	3	6	6	7	10	9	5	1	10
0,85–0,899	7	6	13	11	4	8	12	2	1	6	12
0,9–0,949	7	4	4	5	11	12	3	15	12	17	11
0,95–1,049	12	10	14	13	21	12	14	28	40	25	19
1,05–1,099		5	5	9	7	17	2	7	5	5	15
1,1–1,149	4	9	7	5	3	3	12	17	18	10	12
1,15–1,199	1	3	7	2	5	3	4	1	1	13	5
1,2–1,249	4	5	6	4	4	6	4				2
1,25–1,299	2		1	3	2		1			1	
1,3–1,349	2	4	1	3	3	1	2				
1,35–1,399	3	2		3							
1,4–1,449					1		4				
1,45–1,499	2			1	1		1				
1,5–1,549						1					
1,55–1,599											
1,6–1,649											
1,65–1,699						1					
1,7–1,749						1					
1,75–1,799		1									
Splňuje 20% odchylku	62,1	60,0	76,8	68,0	72,2	76,5	70,4	95,2	97,6	91,7	96,6
Splňuje 30% odchylku	84,5	75,4	98,6	86,7	93,7	93,8	88,9	100,0	98,8	98,8	98,9

Zdroj: Autor dle <http://www.eld.gov.sg>

Nejméně mandátů splnilo odchylku v roce 1972, kdy jen 60 % mandátů bylo v doporučeném rozmezí. Zvýšení doporučené odchylky mělo viditelně kladný efekt na počet mandátů, které odchylku splňují. Od roku 1980 se již počet mandátů splňujících odchylku pohybuje nad 86 % a nejlepšího výsledku bylo dosaženo v roce 1997, kdy byly všechny mandáty v rámci doporučené odchylky. Odchylku nesplnily vždy SMCs až na jednu výjimku v roce 1991, kterou byl GRC Sembawang. V současnosti by mohlo opět dojít ke snížení doporučené odchylky, neboť volební obvody již od voleb v roce 1997 splňují 20 % odchylku s rozumným výsledkem. Obzvláště pokud nebudeme brát v úvahu obvod Potong Pasir, který pravidelně již od roku 2001 jako jediný vybočuje z

doporučené odchylky. Potong Pasir je jeden z mála obvodů, kde se podařilo opozici vyhrát a konkrétně v roce 2001 a 2006 zde vyhrál zástupce opoziční strany SDA.

Rovnost volebního hlasu je možné taktéž provést porovnáním dvou extrémních hodnot. Jedná se vždy o srovnání volebního obvodu s nejnižším a nejvyšším indexem síly volebního hlasu. Index maximálního násobku síly volebního hlasu (IMNSVH) je vypočítán následovně:

$$\text{IMNSVH} = \frac{\text{nejvyšší index síly volebního hlasu}}{\text{nejnižší index síly volebního hlasu}}$$

Nejhorší hodnoty nabyl index ve volbách roku 1972 (viz tabulka č. 13). Voliči v SMC Hong Lim měli 3,27 krát silnější volební hlas než voliči v SMC Alexandra⁶⁶. Hodnoty indexu se i při posledních dvou volbách stále pohybovaly na relativně vysoké hodnotě kolem dvou, což stále znamená vysokou nerovnost volebního hlasu.

Tabulka č. 13: Index maximálního násobku síly volebního hlasu ve volbách do singapurského parlamentu

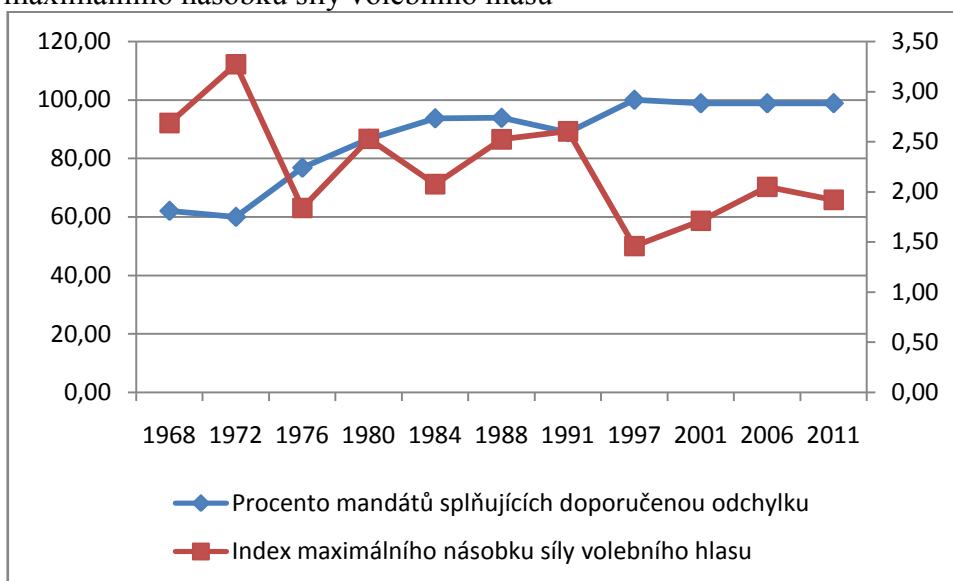
Index maximálního násobku síly volebního hlasu											
	1968	1972	1976	1980	1984	1988	1991	1997	2001	2006	2011
Nejnižší index síly volebního hlasu	0,55	0,54	0,71	0,59	0,71	0,67	0,57	0,79	0,69	0,62	0,64
Nejvyšší index síly volebního hlasu	1,48	1,75	1,31	1,48	1,48	1,70	1,50	1,16	1,17	1,27	1,23
Index maximálního násobku síly volebního hlasu	2,69	3,27	1,84	2,53	2,08	2,52	2,60	1,46	1,71	2,05	1,92

Zdroj: Autor dle <http://www.eld.gov.sg>

Na grafu č. 1 je zobrazeno srovnání procenta mandátů splňujících doporučenou odchylku a IMNSVH. I přes rostoucí procento mandátů, které splňují doporučenou odchylku se nedaří obdobným způsobem snížit IMNSVH. U IMNSVH došlo ke dvou výrazným poklesům hodnot ve volbách roku 1976 a 1997. Obzvláště volební rok 1976 byl značně specifický. Doporučenou odchylku splňovalo 76,8 % a pokud by již tehdy bylo doporučená odchylka zvýšena na 30 %, tak by ji splňovalo dokonce 98,6 % mandátů, což je hodnota plně srovnatelná s posledními volbami.

⁶⁶ Konkrétně se jedná o 7 486 zaregistrovaných voličů v případě SMC Hong Lim a 24 499 zaregistrovaných voličů v případě SMC Alexandra.

Graf č. 1: Porovnání procenta mandátů splňujících doporučenou odchylku s indexem maximálního násobku síly volebního hlasu

Zdroj: Autor dle <http://www.eld.gov.sg>

3.7.3. Reciprocita a nediskriminace

V případě Singapuru je proces vymezení volebních obvodů svěřen plně do rukou premiéra a jeho PMO. Do procesu nemůže zasahovat veřejnost, odborníci, opozice a dokonce ani parlament, který byl až do roku 1988 konečnou instancí a schvaloval zprávu EBDC. Právní rámec je dodržován, přesto jeho podstata zabraňuje jakékoliv transparentnosti v procesu určování volebních hranic. Nedostatečná je také ochrana rovnosti volebního hlasu. Nejsou určena žádná pravidla a výjimky, za kterých je dovolena určitá míra nerovnosti volebního hlasu.

Je obtížné si představit, jakým způsobem by docházelo k vymezení volebních obvodů v případě změny vládnoucí politické strany. Taková politická strana nebo koalice stran by měla ústavou garantovány stejné podmínky procesu vymezení hranic volebních obvodů. Víceméně stačí mít jen zajištěnou pozici premiéra. Je otázkou, jestli by zůstal proces stejně neprůhledný nebo by došlo ke zvýšení transparentnosti. Právní rámec by však stejně jako nynější vládnoucí stranu nabádal i případně další vládnoucí strany k využívání pravomocí stejným způsobem jako doposud. V takovém prostředí se pravidlo reciprocit a nediskriminace dodržuje velmi obtížně.

Právní rámec v současnosti svěřuje premiérovi téměř neomezené pravomoci v oblasti vymezení hranic volebních obvodů. Všem ostatním upírá jakoukoliv možnost spoluúčasti, dohledu nebo soudního přezkumu. Postupem času a za předpokladu sílící opozice a neměnicího se právního rámce tak může dojít k situaci, kdy se dosavadní premiér se svou stranou přesune do opozice a nebude mít žádnou možnost ovlivnit proces vymezení hranic volebních obvodů. Takový scénář se však zdá značně nepravděpodobný, pokud se v úvahu vezmou všechny dosavadní změny ve volebním systému, jejichž úkolem bylo pravděpodobně posílení vládnoucí strany PAP.

Závěr

Singapurské parlamentní volby jsou velmi zajímavým materiálem k analýze. Při zkoumání jednotlivých proměnných bylo zjištěno několik silných korelací, kterými se tato práce detailněji zabývala. Zkoumaná data byla většinou stále značně obecná a v malém vzorku. Pro případné pokračování a další rozpracování tématu by bylo vhodné se zabývat konkrétními volebními statistikami jednotlivých volebních obvodů. Podrobná znalost kandidátů a historie významných vládních postů, které dříve kandidáti vykonávaly, by mohla dovést práci na vyšší kvalitativní stupeň. Důkladná analýza změn v hranicích volebních obvodů by také mohla přinést nové poznatky.

Analytická část práce se věnovala několika konkrétním proměnným, které ovlivňují volební systém. První výzkumná otázka byla *Ovlivňují volební lhůty počet opozičních kandidátů v obvodech?* U volebních lhůt se podařilo prokázat, že je až na jednu výjimku v roce 1968 využívána vždy dolní hranice volebních lhůt. Volby tak probíhají již přibližně 17 dní od rozpuštění parlamentu. Horní hranicí pro konání voleb jsou přitom dlouhé tři měsíce po rozpuštění parlamentu. Volební dny se často kryly s vánočními svátky, což také není ideální volba. Souhlasit se naopak dá se zavedením soboty jako volebního dne, přestože taková povinnost není v legislativě stanovena.

Druhá výzkumná otázka zněla: *Ovlivňoval postupný růst volebního depositu počet opozičních kandidátů v obvodech?* Analýzou bylo prokázáno, že volební deposit rostl výrazně rychleji než HDP na osobu. Rostoucí volební deposit pozměnil chování kandidátů a nutno dodat, že především opozičních. Došlo k výraznému snížení počtu obvodů, kde kandiduje tři a více kandidátů. Kandidatura v takovém obvodě znamenala téměř jistotu propadlého depositu pro kandidáta na horší než druhé pozici. Při dvou kandidátech na obvod je velmi malá šance, že dojde k propadnutí volebního depositu. Kandidáti se přizpůsobili za účelem úspory finančních prostředků.

Třetí výzkumná otázka byla: *Jaká je příčina vysokého podílu nesoutěžených volebních obvodů?* Jako základní příčinu můžeme identifikovat nedostatečný počet opozičních kandidátů. Odpověď na jejich nízký počet je možné najít v odpovědi na předchozí dvě výzkumné otázky. Krátké volební lhůty a finančně náročný volební deposit jsou již jasně určenými faktory. Vysoký podíl nesoutěžených volebních obvodů může mít částečný původ v netransparentním a nepředvídatelném určování hranic

volebních obvodů. Diskvalifikační kritéria pro kandidáty jsou také přísná a mohou mít svůj vliv.

Druhá ověřovaná hypotéza zněla⁶⁷: *Zavedení stranického blokového hlasování pomohlo straně PAP udržet její výsadní postavení. Zavedení PBV znamenalo zvýšení procenta nesoutěžených obvodů. Zvláště v GRCs nebyla opozice schopna vytvářet stranické listiny a strana PAP tak získávala tyto čím dál větší obvody zdarma bez konání skutečných voleb. Ve spojení s neustále se měnícími hranicemi volebních obvodů je pro kandidáty obtížné se během krátkých volebních lhůt zorganizovat na společnou stranickou listinu. Díky provedené analýze je tedy hypotéza potvrzena.*

První ověřovaná hypotéza byla: *Volební systém do singapurského parlamentu omezuje opoziční strany. Z odpovědí a odůvodnění předešlých výzkumných otázek a druhé hypotézy je také tato hypotéza potvrzena. Stačí si představit, v jaké obtížné situaci jsou opoziční kandidáti při volbách do parlamentu. Pokud se například opoziční poslanec snaží v mezivolebním období získat přízeň obyvatel ve volebním obvodu, ve kterém plánuje kandidovat na EMP, a nastavení volebního systému ho může změnou v hranicích volebních obvodů přesunout do jiného volebního obvodu, kde nemusí být tak známý a v nejhorším případě musí ještě shánět několik dalších kandidátů, aby s ním utvořili stranickou listinu. Volební systém spolu s vymežováním volebních obvodů tak působí v řadách opozice nejistotu. Kandidáti vládní strany PAP takové problémy pravděpodobně řešit nemusí. Premiér, jakožto vůdce jejich strany, jim dozajista poskytuje více informací než opozici.*

Volební systém Singapuru spolu s politickým systémem jasně ukazuje snahu potlačit opozici. Zavedení NCMPs a NMPs přivedlo do řad parlamentu "fingovanou" opozici. Tito poslanci jsou voleni mimo klasické schéma volebního procesu, mají taktéž značně omezená hlasovací práva. Pro občany ale tyto poslanci znamenají jistou přítomnost opozice a odlišných názorů v parlamentu a dá se předpokládat, že kvůli tomu mohou mít občané menší potřebu volit opoziční strany nebo se stát politicky aktivními. Strana PAP se snaží přizpůsobit změnám ve společnosti a pro udržení své dominantnosti využívá právě volební systém a určování hranic volebních obvodů.

⁶⁷ První hypotéza následuje až po druhé hypotéze, protože se odkazuje právě na odůvodnění druhé hypotézy.

Zkratky

CDCD: Community Development Council Districts

CZK: Česká koruna

EBDC: Electoral Boundaries Delineation Committee

EBRC: Electoral Boundaries Review Committee

EIP: Integrated Policy

EMPs: Elected MPs, Zvolení poslanci

FPTP: First past the post system

GRC: Group Representation Constituency

GRCs: Group Representation Constituencies

HDP: Hrubý domácí produkt

IDEA: Institute for Democracy and Electoral Assistance

IMNSVH: Index maximálního násobku síly volebního hlasu

L-H: Loosemore-Hanby

NCMPs: Non-Constituency MPs, Za obvod nezvolení poslanci

NMPs: Nominated MPs, Nominovaní poslanci

PAP: People's Action Party

PBV: Party block vote

PEA: Parliamentary Elections Act

PMO: Prime Minister's Office

SGD: Singapurský dolar

SMC: Single Member Constituency

SMCs: Single Member Constituencies

USD: Americký dolar

Seznam tabulek

Tabulka č. 1: Volební lhůty nominačního a volebního dne a počet opozičních kandidátů ve volbách do singapurského parlamentu

Tabulka č. 2: Datum volebního dne a postavení volebního dne v týdnu ve volbách do singapurského parlamentu

Tabulka č. 3: Růst volebního depositu ve volbách do singapurského parlamentu

Tabulka č. 4: Modelová situace růstu volebního depositu dle růstu HDP na osobu a srovnání s volebním depositem ve volbách do singapurského parlamentu

Tabulka č. 5: Propadnuté volební depository dle počtu kandidátů v obvodě při volbách do singapurského parlamentu

Tabulka č. 6: Zrušené SMCs v parlamentních volbách roku 1988

Tabulka č. 7: Zrušené SMCs v parlamentních volbách roku 1988

Tabulka č. 8: Nesoutěžené mandáty dle typu volebního obvodu při volbách do singapurského parlamentu

Tabulka č. 9: Procento nesoutěžených obvodů dle velikostního typu volebního obvodu

Tabulka č. 10: Celkový L-H index a L-H index dle velikostního typu obvodu ve volbách do singapurského parlamentu

Tabulka č. 11: Srovnání procentuálního zastoupení etnických skupin v singapurském parlamentu ve srovnání se zastoupením etnických skupin v populaci.

Tabulka č. 12: Rozložení mandátů na stupnici podle indexu síly volebního hlasu.

Tabulka č. 13: Index maximálního násobku síly volebního hlasu ve volbách do singapurského parlamentu

Seznam grafů

Graf č. 1: Porovnání procenta mandátů splňujících doporučenou odchylku s indexem maximálního násobku síly volebního hlasu

Zdroje

Prameny

"Elections Department Singapore" Handbook for Parliamentary Election Candidates 2011, (online). Dostupné z: <http://www.elections.gov.sg/pdf/PEC_handbook.pdf> (10.8.2013)

"National Library Board Singapore" *White Paper on the Report of the Electoral Boundaries Delineation Committee, 1976*, (online). Dostupné z: <<http://eservice.nlb.gov.sg/viewer/BookSG/1ca7caf3-675e-4d0d-a674-fcf903df2bb8>> (10.8.2013)

„About Prime Minister's Office“ *Prime Minister's Office Singapore*, (online). Dostupné z: <<http://www.pmo.gov.sg/content/pmosite/aboutpmo.html>> (10.8.2013)

„Custodial Responsibilities“ *Istana*, (online). Dostupné z: <<http://www.istana.gov.sg/content/istana/rolesandresponsibilities/custodialresponsibilities.html>> (10.8.2013)

„Our Role within Whole-of-Government“ *Accountant-General Department*, (online). Dostupné z: <http://www.agd.gov.sg/about_role.html> (10.8.2013)

„Our Work“ *Auditor-General's Office Singapore*, (online). Dostupné z: <<http://www.ago.gov.sg/ourwork.html>> (10.8.2013)

„Parliamentary Elections Act“ *Attorney-General's Chambers*, (online). Dostupné z: <<http://statutes.agc.gov.sg/aol/search/display/view.w3p?page=0;query=DocId%3A8cc6883c-c5f5-4e3c-bad4-e3b6992999a5%20%20Status%3Ainforce%20Depth%3A0;rec=0;whole=yes>> (10.8.2013)

„Parliamentary elections“ *Elections Department of Singapore*, (online). Dostupné z: <http://www.elections.gov.sg/elections_parliamentary.html> (10.8.2013)

„Types of electoral divisions“ *Elections Department of Singapore*, (online). Dostupné z: <http://www.eld.gov.sg/elections_type_electoral.html> (10.8.2013)

„Ústava republiky Singapur“ *Attorney-General's Chambers*, (online). Dostupné z:
<<http://statutes.agc.gov.sg/aol/search/display/view.w3p?page=0;query=CompId%3Afb638-9566-417c-ae6b-b68384ce5834;rec=0;resUrl=http%3A%2F%2Fstatutes.agc.gov.sg%2Faol%2Fbrowse%2FtitleResults.w3p%3Bletter%3DConstitutional%2520Documents%3Btype%3DactsAll;whole=yes>> (10.8.2013)

„World Development Indicators“ *World Bank* (excel). Dostupné z:
<http://api.worldbank.org/datafiles/SGP_Country_MetaData_en_EXCEL.xls>
(10.8.2013)

Volební portál Singapuru. Dostupné (online) z:
<http://www.eld.gov.sg/elections_past_parliamentary.html> (5.6.2013)

Literatura

Constituencies (GRCs) in Singapore. Dostupné z:
<http://www.districtmagnitude.ics.ul.pt/papers/netina_spoesgrc.pdf> (10.8.2013)

Fetzer, Joel S. 2008. „Election Strategy and Ethnic Politics in Singapore.“ *Taiwan Journal of Democracy* 4 (1): 135–154. Dostupné z: <<http://www.jstor.org/>> (10.8.2013)

Chew, Melanie. 1994. „Human Rights in Singapore: Perceptions and Problems.“ *Asian Survey* 34 (11): 933–948. Dostupné z: <<http://www.jstor.org/>> (10.8.2013)

Lebeda, Tomáš. 2004. *Volební a stranické systémy ČR v mezinárodním srovnání*. Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk.

Lee, Lai To. 1988. „Singapore in 1987: Setting a New Agenda.“ *Asian Survey* 28 (1): 202–212. Dostupné z: <<http://www.jstor.org/>> (10.8.2013)

Mutalib, Hussin. 2002. „Constitutional-Electoral Reforms and Politics in Singapore.“ *Legislative Studies Quarterly* 27 (4): 659–672. Dostupné z:
<<http://www.jstor.org/>> (10.8.2013)

Nohlen, Dieter. 2002. *Elections in Asia and the Pacific A Data Handbook South East Asia, East Asia, and the Pacific Volume 2*. Oxford University Press.

Tan, Kevin Y. L. 2011. *An Introduction to Singapore's Constitution*. Singapore: Talisman.

Tan, Netina. 2012. *"Winner-Takes-All": A Study of the Effects of Group Representative*

Abstrakt

Diplomová práce se věnuje parlamentním volbám v Singapuru v letech 1968–2011. Práce popisuje fungování volebního systému a klíčové postavy volebního procesu. Sleduje také parlamentní volební výsledky a další údaje spojené s průběhem voleb. Práce hledá spojitost specifických jevů, volebních výsledků a nastavení volebního systému. Primárním cílem je ověřit, zda volební systém do parlamentu omezuje opoziční strany. Sekundárním cílem práce je ověřit důvody vedoucí k zavedení stranického blokového hlasování.

Klíčová slova: Singapur, parlamentní volby, volební deposit, stranické blokové hlasování, party block vote, PAP, NCMP, NMP, malapportionment.

Abstract

The thesis is concerned with parliament elections in Singapore between the years 1968–2011. It describes the function of voting system and the key figures of election process. It follows the parliament election results and other data with respect to the election process. The thesis looks for the connection among specific phenomena, election results and voting system. The primary goal is to confirm, whether the voting system into the parliament is a restriction on the opposition parties. The secondary goal is to name the reasons, which lead to the establishment of the ‘party block vote’.

Keywords: Singapore, parliamentary elections, election deposit, party bloc vote, PAP, NCMP, NMP, malapportionment.